

عنوان مقاله:

پژوهشی در نظام سیاسی ایران در عصر قاجاریه، با تاکید بر دیدگاه سفرنامه نویسان اروپایی

محل انتشار:

فصلنامه جامعه شناسی سیاسی ایران، دوره 5، شماره 8 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

سعیده فروغ مند - دانشجوی دکتری تاریخ، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

داریوش رحمانیان - دانشیار گروه تاریخ، دانشگاه تهران، تهران، ایران

غلامحسین زرگری نژاد - استاد گروه تاریخ، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

رضا شعبانی - استاد گروه تاریخ، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

در واقع قشربندی اجتماعی ایران تقریباً از قرن سوم هجری تا قرن سیزدهم هجری یکسان و شبیه هم بوده است و در واقع بافت و ساخت و ترکیب بندی سیاسی ایران در اوایل عصر قاجار تفاوت خاصی با دوران های پیشین نداشت. زیرا جامعه صرف نظر از قشر بندی عادی مرکب از دو گروه مشخص تقسیم شده بود. ۱. قشر ممتاز و حاکم در صدر بود. ۲- قشر فرودست و غیر حاکم نیز وجود داشت. آنچه در واقعیت جامعه ایران در زمینه های مذکور می گذشت، تفاوت فراوانی با نسخه و مدل فرنگی آن داشت و خود به خود پرسش هایی در باب این همه تفاوت مطرح می شود. امروز بحث بر سر این است که به طور مسلم که ریشه هایی از معضلات سیاسی امروز به گذشته های نه چندان دور می رسد، در این پژوهش به پرسش اساسی یعنی ساختار سیاسی ایران عصر قاجار(جامعه ای گذار از سنت های گذشته به سوی زندگی نوین و مدرن) پرداخته می شود تا بتوان با بررسی ساختار سیاسی عصر قاجار در سفرنامه های اروپایی زمینه فراهم آورنده تا ریشه های نابسامانی های آن عصر را تبیین و تحلیل و توصیف کرد. در این پژوهش از روش توصیفی - تحلیلی و به کمک مراجعه به منابع کتابخانه ای استفاده شده است.

کلمات کلیدی:

قاجار، ترکیب بندی سیاسی، قشربندی، سفرنامه، قشر ممتاز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1522175>

